

[Indenrigsministeren.]

formiddagen er børnetandlæge og om eftermiddagen har mulighed for at varetage sine private patienter.

Jeg må endvidere afvise forlydender om, at det ikke skulle være muligt at få tandlæger til børnetandklinikker, hvor man så har denne påstand fra. Det er på landsplan og lokalt i Vestjylland, hvor behovet skulle være, afvist, at der er ubesatte tandlægestillinger. Dansk Tandlægeforening har ikke kendskab til, at der findes nye tandlægestillinger, hvortil der ikke kan skaffes ansøgere. Jeg må påpege, at den omstændighed, at børn får dette tilbud om opsøgende offentlig børnetandpleje, bevirker, at også ældre mennesker får ordnet deres tænder og får bragt dem i orden.

Jeg må endvidere påpege, at forebyggelsesarbejdet ikke kan klares af de praktiserende tandlæger på samme effektive måde, som den offentlige børnetandpleje kan gøre det, og det er navnlig den opsøgende virksomhed, de ikke kan overkomme på samme effektive måde. Der skal ikke gives et lem-fældigt tilbud, men et tilbud, som omfatter alle skolesøgende børn.

Behandlingen hos den praktiserende tandlæge er lagt an på behandlingssituationen på samme måde, som vore sygehuse er det, hvor pædagogisk forebyggelse, i det omfang som er tilstræbt og realiseret på børnetandplejeklinikkerne, ikke er til stede. Dertil kommer, at hele betalingssystemet fortrinsvis må tage sigte mod de enkelte behandlinger, hvor den ubestemte forpligtelse til forebyggelse er vanskelig at fastsætte i bestemte normer. I bemærkningerne til fremskridtspartiets lovforslag er anført, at de kommunale udgifter i 1975-76 til børnetandpleje vil udgøre 408,6 mill. kr. Hvor kan man dog jonglere med tallene, når man ønsker at jonglere med dem. Her vedrører nemlig efter sundhedsstyrelsens skøn 80 mill. kr. honorarer til praktiserende tandlæger i kommuner uden børnetandklinikker. Af de resterende 328 mill. kr. vedrører 178 mill. kr. de ca. 300.000 børn under og i den skolepligtige alder, der behandles som led i frivillige ordninger, medens kun ca. 150 mill. kr. ud af de 408 mill. kr. vedrører de 240.000 børn i 1.-4. skoleklasse, der direkte er omfattet af børnetandplejeloven. Skal vi virkelig prisgive det gode princip ud fra hensynet til på kort sigt

at spare nogle penge, der på længere sigt skal betales igen til kunstige tænder og til helbredelse af tandsygdomme?

Når det endelig er hævdet, at det er rimeligt nu at lade børnene på alle alderstrin have lige adgang til tandpleje, skal jeg bemærke, at det ikke er gennemførligt i praksis. Det lyder mærkeligt, men skyldes, at der er for få tandlæger til at tage sig af alle 16 årgange. Jeg er i øvrigt ganske enig i princippet på det punkt, når det drejer sig om fremskridtspartiets forslag: den årgangsvise ikrafttræden af den nugældende børnetandplejelov, ved hvilken man inddrager én skoleårgang ad gangen, således at loven for tiden som pligtig ordning omfatter 1.-4. skoleklasse, er netop tilpasset væksten i tandlægetallet, og dette princip bør ikke fraviges. Jeg kan altså heller ikke gå ind for fremskridtspartiets forslag.

Jeg skal endelig bemærke, at en embedsmandsgruppe netop har afgivet betænkning om befolkningens tandsundhedsstatus og tandlægevæsenet. Betænkningen indeholder en bred gennemgang af hele tandplejeområdet, og på tandplejeområdet afspejler den de synspunkter, jeg netop har gjort rede for. Betænkningen er tilstillet folketinget, og jeg håber, at der i foråret 1976 kan blive en bred debat her i tinget om hele tandplejeområdet.

Mit svar på de to forslag har måske været lidt omfattende, men jeg vil gerne sige, at det ligger mig meget på sinde, at vi ikke her foretager et tilbageskridt, at vi ikke her lader de børn i stikken, som ikke har fået chancen i første omgang, at de gode erfaringer, vi har haft ved de over 80 pct. af landets skolesøgende børn, bare skal ændres og ødelægges ved nogle kortsigtede forslag, som bare vil ødelægge chancen, og jeg understreger endnu en gang, at det er de dårligst stillede, det går ud over: det er dem, der først når tænderne er i uorden kommer til tandlægen. Det er ikke dem, der har den opsøgende virksomhed, hvor man undgår, de får de dårlige tænder. Hvis man tænker sig lidt nærmere om, er der vist ikke megen basis for at ændre det nuværende system, som fungerer aldeles fortræffeligt.

Ejler Koch (S):

Da fremskridtspartiet den 20. januar i år fremsatte sit forslag, fremkom formanden for Dansk Tandlægeforening med en ud-